

ИМАЛО ЛИ Е НАИСТИНА ВЪЗКРЕСЕНИЕ?

И ако да, какво от това?

Едва ли има човек в съвременния свят, който да не е чувал за Възкресението. Но мненията за него са много различни. Повечето хора не го вярват, но най-често причината е, че „това просто не може да бъде!“ Явно е, че хората умират и не възкръсват, и тази история положително трябва да е легенда, мит, израз на човешката мечта за безсмъртие.

Светът около нас е пълен с доста невероятни неща. Преди няколко века е изглеждало абсурдно земята да е кръгла, а още повече – да се върти. А как изглеждаше само преди двадесет години възможността да бъде забранена Комунистическата Партия на Съветския Съюз?

Аргументът „не може да бъде“ е философски, а не научен или исторически. Затова нека не изпадаме в положението на шопа, който гледа жирафа и заявява: „Те такава животно няма!“ Нека за момент оставим настрана материалистическите си предразсъдъци и погледнем историческите факти.

Когато някой исторически документ говори за дадено събитие, то се приема за достоверно, (1) ако документът е автентичен, и (2) ако е потвърден от поне още един или два преписа със същото съдържание. До-

кументи, от които са намерени повече от 4-5 преписа, се считат от историческата наука за неоспорими.

Източниците, от които можем да съдим за личността на Иисус Христос, са книгите на Новия Завет, и по-специално четирите евангелия. Като исторически документи новозаветните писания са уникални – открити са около 25000 преписа на целите книги или части от тях. В цялата история на човечеството не съществува никакъв друг исторически документ, който да е толкова сигурно потвърден. За четирите евангелия е установено, че са написани преди 64 г. сл. Хр., т. е. малко след времето на събитията, за които разказват. Те са писани от преки свидетели на събитията или по техни разкази. Историческият, юридически и литературен анализ на евангелията недвусмислено показва, че това са исторически описания на очевидци. Също така много от събитията, описани в евангелията, се потвърждават и от странични, нехристиянски източници.

Следователно, ако подлагаме на съмнение информацията, записана в тези исторически документи, ние трябва неминуемо да подложим на много по-голямо съмнение цялата останала история на човечеството, например съществуването на Александър Велики или Юлий Цезар, да не говорим за хан Аспарух!

И така, какви са фактите около възкресението на Иисус Христос?

ФАКТ ПЪРВИ. Иисус Христос е умрял наистина, противно на някои съвременни хипотези, че бил само припаднал. След като Пилат Понтийски го осъжда на смърт под натиска на юдейската тълпа (въпреки че преди това официално го е обявил за невинен), той дава заповед Иисус да бъде бичуван. Това е изключително жестоко наказание, при което жертвата бива бита почти до смърт с бич от преплетени кожени ремъци с вплетени в тях парчета кост и олово. При това кожата увисва на ленти, а целият гръб се е превръща в кървава пихтиеста маса. След това Иисус бива принуден да носи напречната греда на кръста си нагоре по пътя до хълма Голгота. По свидетелства на очевидци той е толкова слаб, че не е в състояние да изнесе гредата до там и се налага друг да я носи. След това Иисус бива разпънат на кръст – един от най-ужасните методи за екзекуция, прилаган само за роби, за особено опасни престъпници или държавни изменници. При този метод петите и китките на осъде-

ния се приковават на кръста с дебели железни гвоздеи и тялото увисва на ръцете. Това предизвиква спазми на гърдните мускули и води до задушаване. От време на време жертвата успява да се повдигне нагоре, за да поеме глътка въздух. Когато ексекторите искат да ускорят смъртта, те пречупват краката на осъдения, така че той не може повече да се повдига нагоре. Смъртта настъпва малко след това от задушаване или сърдечна недостатъчност. Именно това правят римските войници с двамата престъпници, разпънати заедно с Иисус. При самия Иисус пречупването на краката се оказва излишно, тъй като той е вече мъртъв. За да установи смъртта със сигурност, римският войник пробоща гърдите на Иисус с копие и от тях изтичат „кръв и вода“. Това е медицинско доказателство, че Христос е умрял от сърдечна недостатъчност и изключва възможността той да е само изпаднал в безсъзнание. Пилат позволява тялото да бъде свалено от кръста едва след като смъртта е установена от четирима ексектори – професионалисти, които добре могат да различат един действително умрял човек.

ФАКТ ВТОРИ. Иисус е погребан според юдейските обичаи. Според тях тялото на мъртвия се стяга в ленти от ленено платно, напоени със смес от течни и прахообразни ароматни вещества. Тези погребални одежди образуват нещо като гипсова обвивка, която много трудно може да бъде свалена. Главата се увива в отделно парче плат. Така подготвеното тяло на Иисус е положено в скален гроб, който представлява пещера с малък отвор. Гробът е затворен с голям камък, тежащ между 1 и 2 тона, търкулнат по специален улей надолу към отвора на пещерата. През камъка е опънат шнур, прикрепен от двете страни с глинен печат със знака на римския управител. По онова време в Римската империя гробовете са били запечатвани по този начин, за да бъдат защитени от ограбване. Отварянето на гроб в Палестина се е накарвало със смърт.

ФАКТ ТРЕТИ. Пилат изпраща стража да пази гроба. Римската стража се състои от 4 до 16 добре обучени и дисциплинирани професионални войници. Обикновено четирима от тях се разполагат непосредствено пред пазения обект, а останалите спят в полукръг пред тях с глави, насочени навътре. Така евентуалните крадци трябва първо да преминат през спящите. На всеки че-

тири часа постът се сменя. Ако един от войниците заспи на пост, всичките 16 биват екзекутирани.

И така, евреите и римляните най-старателно взимат всички мерки, за да бъдат сигурни, че Иисус е мъртъв и ще остане в гроба.

ФАКТ ЧЕТВЪРТИ. На третия ден след смъртта на Иисус печатът на гроба се оказва счупен, двутонният камък на входа – отместен от скалния масив, а образцовата римска стража панически напуска поста си и отива при еврейските главни свещеници да търси закрила от сигурното смъртно наказание. Гробът е празен! Погребалните одежди лежат непокътнати по форма и положение върху каменната плоча, но тялото не е в тях.

Това е един исторически факт, който никой през всичките 2000 години, изминали оттогава, не е успял да опровергае. А такива опити е имало много, и те още продължават. Най-лесният начин веднъж завинаги да се смаже зараждащото се християнство, би бил да се покаже трупът на Иисус. От това са били заинтересовани както римските, така и юдейските власти. Ако възкресението е било измислица, Ерусалим би бил последното място, откъдето да започне християнството – там всички са били добре осведомени за случилото се и всяка лъжа или заблуда би била много бързо разобличена. Но не само че това не е станало – забележителен е фактът, че за събитие с такава публичност, никога нито един-единствен историк, свидетел или противник не е записал, че е видял мъртвото тяло на Иисус.

Затова пък има голямо множество свидетели, които са видели Иисус жив след възкресението му. Свидетелствата на тези очевидци не могат да бъдат пренебрегнати или обявени за халюцинация, тъй като (1) учениците му не са очаквали възкресението и са били крайно изненадани да го видят; (2) Иисус е видян от множество хора с различна нагласа и реакции, включително и враждебно настроени и невярващи; (3) Иисус е видян от 500 души наведнъж, което изключва възможността за халюцинация.

И така, и юдеите, и римляните добре са знаели, че гробът е празен. Затова се е наложило юдейските власти да подкупят римските войници да излъжат, че през нощта, докато са спали, учениците на Иисус са дошли и са го откраднали (интересно как са разбрали кой го е откраднал, докато са спали).

Но нека все пак разгледаме тази възможност, тъй като и до днес тя е най-често срещаното обяснение на празния гроб. (1) Учениците са крайно изплашени след арестуването на Исус. Още тогава се разбягват и го изоставят, а най-храбрият му ученик, Петър, се отрича три пъти от него. След смъртта му всички стоят заключени вкъщи от страх от властите. Доста абсурдно е тези отчаяни и уплашени до смърт хора да тръгнат да крадат тялото на Исус. (2) Вече описахме структурата и дисциплината на римския пост. Дори само един римски войник би могъл без никакво затруднение да се справи с десетина галилейски рибари и селяни. (3) Дори ако приемем, че стражата е заспала на поста си (което е абсурдно), отместването на двутонния камък от входа на гроба неминуемо би я събудило. (4) Дори ако приемем всички тези невероятни възможности, ако някой би тръгнал да краде тялото, той естествено би го откраднал заедно с погребалните одежди. Втвърденият от ароматните вещества лепен калъп никога не би могъл да бъде свален от тялото и оставен в същото положение, докато крадците изнасят голото тяло под носа на спящата римска стража.

Възкресението е единственото възможно обяснение на всички изложени обстоятелства.

И така, и евреите, и римляните нямат никакво средство за противодействие на християнството, което се разпространява лавинообразно в Ерусалим, като се основава единствено на факта на възкресението. Единственият начин да се справят с него е брутално насилие. Но учудващо – последователите на Христос вече не са онези объркани, уплашени и отчаяни хора, които се заключват и не смеят дори да кажат, че са били негови ученици. Същият Петър, който се отрича три пъти от своя Учител, сега проповядва по площадите на Ерусалим и в храма за неговото възкресение. Въпреки многото опити за унищожение, християнството се разпространява така, че заради него дори се променя летоброенето на цивилизования свят. И нека повторим още веднъж – цялото християнство и съществуването на църквата се крепи единствено на неоспоримия исторически факт на възкресението на Исус Христос.

Но нека си зададем и най-същественния въпрос: Защо е било всичко това? Този, който е могъл да възкръсне, не е ли могъл просто да избегне смъртта? Защо се е оста-

вил да го измъчват, да го бият, да му се подиграват, да го заплюват и накрая да го убият по такъв ужасен начин?

Колкото и да е учудващо, отговорът е: Заради теб! Защото в своя живот ти си вършил и продължаваш да вършиш зло. Това зло те отделя от Бога, твоя Творец и Господар. Заради теб, човека, Той – Богът – стана човек, като се въплъти в Иисус Христос, и доброволно понесе наказанието за твоите грехове. Съдията, който трябваше да те осъди, сам пое върху себе си твоята вина, за да може да те оправдае. Неговата смърт на кръста беше изкупителната жертва за твоя живот. Въз основа на тази жертва сега ти можеш да получиш Божията прошка и вечен живот. Бог не поставя никакво условие за това – той вече е извършил всичко необходимо за твоето спасение. Той ти го предлага, ти решаваши дали да го приемеш. А това става, като признаеш пред Бога греховете си и повярваш в жертвата на Иисус Христос лично за себе си.

„Истина, истина ви казвам: който слуша моето учение и вярва в този, който ме е пратил, има вечен живот и няма да дойде на съд, а е преминал от смърт в живот.“

„Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мен, ако и да умре, ще живее; и никой, който е жив и вярва в мен, няма да умре вовеки.“

„Вярваш ли ти това?“

Издателство и книжарница „Верен“
пл. „Славейков“ 1, София 1000, тел. 02-9816241

www.veren.bg